

Sirttä,

Ensimmäinen.

Mr Pinna oli Idäissell' Maall' re.

Weisatan cuin:

Ehet ligger et Slett i Hsterrik re.

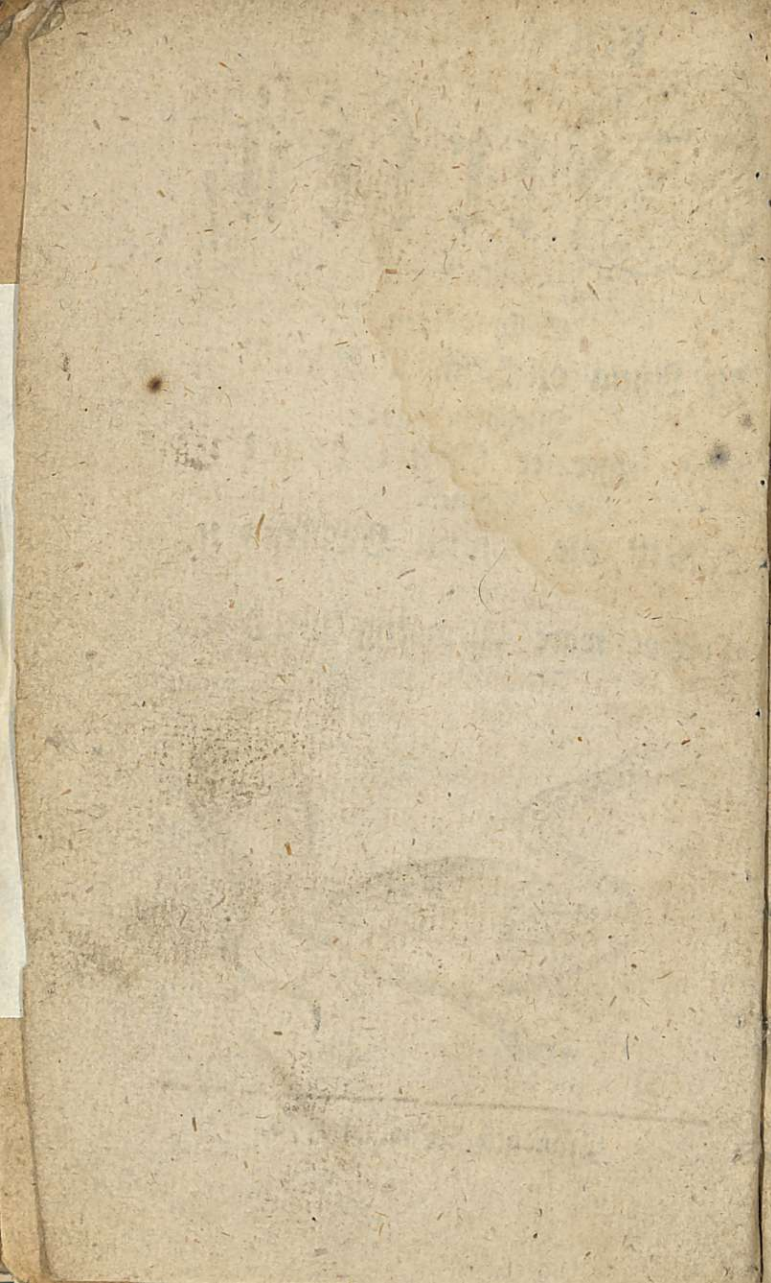
Toinen.

Kiistett' ole minun HERRan re.

Weisatan cuin:

Poswat ware Ulemächtig GUD re.

b. 1a

De' Linnu oli Idäisell' Maall,
Se oli nijn caunist ylösrakett',
Hopial', cullall' callill' cullall',
Ja callill' Kivill' ylösmuuratt'.

2. Siell sisäll oli yr' nuori Försti Fangat
juur hengen jälken, Wijskymmend' soldá maan
alla, juur maan alla, Matoin ja kármetten
kessell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tornin
tygö tuli. Ah! minun Poican! racas Poican!
Woi! minun Poican, Eüins olet fangittu coroin.

4. Ah! minun Isän, racas Isän, Fangeus
des olen corwas, Wijskymmend' soldá maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä meni Cuningan eteen, Ja langois
polwillens maahan: Armollinen minun Herran
cuule, kerran! Mi? Poican on fangittu coroin?

6.

6. Sanon sinull, sanon totta: Mun Ent-
tären Häändä tahto; Waan ei se oli niin: Sill
Hän on kijn Tornis pimiäs sijn, Jost pitä
Hänen mistaman hengens.

7. Uemollinea minun Herran! Lasse se fangi
irrahl, Wiskymmend^ä tuhat^ä culda penningi-
git, culda penningit: Annan weren pisaran edest.

8. Ei anta culda penningit, Cuoleman Hä-
nen cum niingiu pitä, Hänen caulafans on cula-
da käädyt, Sentähden Hänen cuoleman pitä.

9. Jos caulas on culda käädyt, Ei Hän niit
warastanut; Waan yr^ä caunis Neisypkäinen
on andanut, Rihlan ja rackauden merkit.

10. Cuin Neisyo sen cuuli ja ymmärsi, Ett
Fangi mestattaman piti: Lähett^ä silkins, liehu-
waisen, juur punaisen: Hänen Hengens lähe-
temisen merkit.

11. Breiwini kirjott^ä tällä tawall: Ennen cuins
Henges annat, Eak^ä ennist ymbäri mailman,
juur awarald, Eak^ä ylös myös Linnan päälle.

12. Cuin sind nucut, Niin minä hucun; Teha
käm tai liitto yhteen. Linnan syötän, walkian
w. ritän, näin eritkäm yhdes täst mailmasta.

13. Sietun Isä Jumal corjatcon Taiwan
Waldacundaan, Coston andacon Käteen can-
dacon, Jumala ylhäld^ä, Sill cuin ei meit^ä
yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, Annettiin
Hänell Sacramenti: Hän huusi Christuren ty-
gö, ylös Taiwanseen: Nyt pitä minun cuoleman.

15. Sitt Hän wietin ledon päälle, Hänen
piti astuman trapuill, Silloin hän mestarill sa-
neli, ja aneli: Anu^ä wähan wiel elä saada.

16. Nestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tahdot
minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis ja
Cariekis, Joll silmäs sidon kiini.

17. Älä sido wiet silmiäni, Ann' mailmaa
kerta eakon; En ikänäns enä, Minä tain es
rän peräst, Caunill silmillän mailmaa eakell.

18. Hänen Isäns seisoi kedon päällä, Ja itki
eatterast kolla: Racas Poican! Ah! minun
Poican! woi! minun Poican! Sun euolemas
tahdon costaa.

19. Ah! minun Isän! racas Isän! Älä tää
tä euolemata costaa, Wiatoim euolla, wahingor
ja murhar', Jumala ik' Bereni costaa.

20. Embä sure nuorta kän, Eng mailman
cauneutta, Waan minä suren mun Ne hyläi
stän ihana stan, Tuin eatterast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkis, Liehu
maan tuulen wäkeen: Se oli mercki Neiksell'
juur wimeiseld'; Sytytt' Linnan, wosa plöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell heikell cari Nuoru
caista hukui; Neiky poloi, Försti hirtettiin, ja
ripustettiin, Neiken rackanden tähden.

23. Cosca colmas päiwä eului, Tuli Engeli
Taimaast alas: Ja läski Ruumin maahan ot
ta juur eohra, Tait' Caupungi eadotetan.

24. Sitte tuli costo suuri, marettin euolema
täma: Ja kedon päällä maahan lyötiin ja tas
pettiin Ihmistä eursi fataa.

25. Oppieat tästä iocainen, Ettei eahra hy
wä mietisi' Yhdestä hajot' alas wäjet' ja pois
eroit', Heidän tahdoans wassan.

26. Se ihminen wimmattu, Joca wain pas
hast' tekee; Jumalast ulwos sytätty ja hyljäte
ty, Ellei hän eadu sitä.

27. Se on caikkil kyll tietävä, Euca tain
Wirren tehnyt: Yri caunis Neikykäinen, iha
nainen. Siin Linnas cuin Hän paloi.

Toinen.

Klitter' ole minun HERran! Ja hyvästi
siunattu Poikas! Tahdon nyt weisata
kerran, ja aina joca paicas.

2. Miehest pyhäst ja Piicaisest Tämä wirsi
on tehty, Sanct Yrsändst' yhdest Riddarist,
Jong tunnusmercki on nähty.

3. Nyt ja ainian cuuskat caiccki, Herrasta Yrsä
nästä: Capadocian tygö tuli Eohikärme medestä.

4. Se Caupungi on sangen suuri, Usui myös
Euningas siellä; Eohikärme macais läsnä muu
ri, Tahdoi Caupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joca päi
wä hän elatust tahdoi, Ihmist, eläind', cuin
monda cuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joca päiwä ja yö, E
latust wahwast juuri Riin kawi coht Caupun
gin työ, Hengens puhals ylise muuriin.

7. Cuin hän hengens puhals muurin, Eunst
ne cuin olit sisäll', Jocainen cuoliar cohta tu
li, Oli ruumit caduill' ja teill'.

8. Euningas sanoi: neuwo toinen Pidettämän
eäs' pitä, Peto wastan ja ihmist, Et, elon nautit
saisim.

9. Vitäkämme wuoro myöden Yr lapsi joca talost,
Päiwärl pedolle syöddä; Sitt saamē elä jalost.

10. Borgarit pidit cohta kaskyn, Cuin E
ningald' sanottu oli, Edeskäydä täydyi, ei sää
stää; Yr joca talost pois tuli.

ii. Cofa

11. *Cosea jocaikeld' tullut oli Sen julman käre
meen ruax', Niin Cuningan Tyttären vuoro
tuli, Ulosmennä pedon teurax.*

12. *Cuningas tarik puolen Niiskians Tyttärens
wapauden tähden; Borgarit sanoit: eme tahdo
niin, Sydän meidängin lapsen nähden.*

13. *Herra! jollete anna edes, Me sanom to-
tifest juuri, Sill hata on meidän käsifäm: Me
lyömme maahan teidän muurin.*

14. *Cuningas tuli murhelliser', Lapsensa tilan
tähden, Itki hartast', Käski hänen mennä Sa-
nall surullisell sängen:*

15. *Käy nyt edes Neisy minun, Sun pitä
lohikärmen ruax', Usattelin Cuningan Pojall
sinun, Ja ei petojen teurax.*

16. *Neisy murhes käsi postell' Itki catkerast kyllä
Wesi juuri silmist alas postil. Ah! curja ylkä olet.*

17. *Neisy parhaat waattet päällens puki Ja
itki catkerast kyllä, Cariksa sylis, tiitti ja luti,
Wuodattain kynneltä.*

18. *Jääkät hywäst Herra Saarin! Jääkät
hywäst Christint caicki, Tähän ast' on must'
pidett' waari, Nyt pitä edeskäymän ratki.*

19. *Tule nyt canhan Herra Jesu Christ'!
Tule minua auttamaan, Tunnustan syndiser'
ihsen wiisist, Tule sieluni wapahtamaan.*

20. *Neisy lähte suurell surull' Siit' Ennast
caickein nähden, Jote' olit Caupungin catuill'
ja teill', Hartast itki Neiken tähden.*

21. *Neisy meni ulos ledon päälk, Ja cakelt
ymbärillens, Tull Ganet Yriänä ajain siel'd',
Hän caratti bewoistans ymbärs.*

22. *Cosea se Herra ajoi edes Riiss suihet
joik*

joill' herwoistans käänsi, Harniseat kils cuin Nu-
ringon terä; Ei Neiky tundenut Händä.

23. Geisv hyvä Neiky minun! Mit' s' ikket
nijn waitiast? Mikä liene ett muoton' on car-
was? Minä tahdon sun päästää waitiast.

24. Neiky sano juur waitiast, Herr Yrjä-
näätä wastan: Kynnelij' wuodatan juur haikiast,
Ja händä sijn' olemast haastoi:

25. Hacet pois te Nuori Mies! Paeteat n'
stävitten puolen; Eiedän todest ett hucun täs'
ties, Nijn hywin minä yrin cuolen.

26. Jumalan awull' minä tahdon Sinun
häädätä autta, Ja tänäpän sinull' awun tuotta,
Woiman ja constin cautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Kiddari ajoi
händä wastan; Pisti Miecän kitaan ett läpi-
ke tuli, Eip' enä Neikyt haasean.

28. Ei lindu lennä niin noviasti, Cuin Hän
Miecans ulosweti, Joca Cullast', Hopiast'
ja Kaudast' oli, Jolla Hän ihmeit' teki.

29. O! Woiton Ruhtinas Jesu Christ',
Sä meitä caikia auta, Pääst' meitä synnin
siitehist' Piinas ja cuolemas cautta.

30. Cunnia oleon Isälle! Loppumatoin myös
Pojalle, Pohall' Hengell' sama tulcon, Vlistys
cäns' suurell' woimall.

LOPPU.

